

לא ימד ולא יספר וגו'. מהו כחול היים. תרין גוונין אינון הכא. חדא כחול היים, בגין דימא פד סלקין גלוי בזעפא ורוגזא, ואינון גלין סלקאן לשטפא עלמא, פד מטאן וחמאן חולא דימא, מיד אתפרו ותבין לאחורא, ואשתככי, ולא יכלין לשלטאה ולשטפא עלמא.

בגוונא דא, ישראל אינון חולא דימא, וכד שאר עמין דאינון גלי נמא, מארי דרוגזא, מארי דדינין קשין, בעאן לשלטאה ולשטפא עלמא, חמאן להו לישראל דאינון מתקשראן בקודשא בריה הוא, ותבין ואתפרו קמיהו, ולא יכלין לשלטאה בעלמא. גוונא אחרא, בגין דחולא דימא ליה חשבנא, ולא קיימא בחושבנא, ולא במדידו, דכתיב אשר לא ימד ולא יספר, אוף הכי ישראל לית להו חשבנא, ולא קיימין בחושבנא.

תא חזי, אית מדידו טמיר וגניז, ואית חשבון דקיימא בגניזו טמיר וגניז, והאי קיימא במדידו, והאי קיימא בחושבון. ודא איהו רזא וקיומא דכלא דלעילא ותתא, בגין דההוא מדידו לא אתיידע לעלמין, על מה קיימא רזא דההוא מדידו. ועל מה קיימא רזא דההוא חשבנא, ודא איהו רזא דמהימנותא דכלא.

וישראל לתתא לא קיימין בחושבנא, אלא בסטרא דמלה אחרא, ופורקנא איהו דקיימא בחושבנא. ובגין כך ישראל פד עאלין (דף רכ"ו ע"א) בחושבנא נטלי מנייהו פורקנא כמה דאתמר. ועל דא ביומוי דדוד, פד עבד חשבנא בישראל, ולא נטיל מנהון פורקנא, הוה רוגזא, ואתאבידו מישראל כמה חילין וכמה משריין.

זה כחול היים? שני גונים הם כאן. אחד - כחול היים, משום שהיים, כשעולים הגלים שלו בזעף ורגז, ואותם הגלים עולים לשטף את העולם, כשמגיעים ורואים את חול היים, מיד נשברים ושבים לאחור ושוככים, ולא יכולים לשלט ולשטף את העולם.

כמו כן ישראל הם חול היים, וכששאר העמים, שהם גלי היים, בעלי הרגז ובעלי דינים קשים, רוצים לשלט ולשטף את העולם, רואים את ישראל שהם מתקשרים לקדוש-ברוך-הוא, ושבים ונשברים לפניהם ולא יכולים לשלט בעולם. דגמא אחרת - משום שחול היים אין לו חשבון ולא עומד בחשבון ולא במדה, שכתוב אשר לא ימד ולא יספר, אף כך ישראל אין להם חשבון ולא עומדים בחשבון.

בא וראה, יש מדה טמירה וגנוזה, ויש חשבון שעומד בגניזה טמירה וגנוז, וזה עומד במדה, וזה עומד בחשבון. וזהו סוד וקיום הכל, שלמעלה ומטה, משום שאותה מדה לא נודעת לעולמים על מה עומד הסוד של אותה מדה ועל מה עומד סוד אותו החשבון, וזהו סוד האמונה של הכל.

וישראל למטה לא עומדים בחשבון, אלא בצד של דבר אחר, והפדיון הוא שעומד בחשבון. ומשום כך, כשישראל נכנסים בחשבון, נוטלים מהם פדיון, כמו שנתבאר. ועל כך בימי דוד, כשעשה חשבון בישראל ולא נטל מהם פדיון, היה רגז, ונאבדו מישראל כמה חילות וכמה מחנות.

ומשום כך פתוב במעשה המשפך,

ובגין כך פתיב בעובדא דמשפנא, וכסף פקודי העדה וגו', וכל העובר

על הפקדים. וכלא אתקדש לעבדת משפנא, והא אוקמוה פפריין חשפנא חדא. שקלים חשפנא חדא. בגין דאית עלאין דסלקן לחושפנא עלאה, ואית אחרנין דסלקן לחושפנא אחרא. דא עלאה ודא תתאה. ובגין פך פתיב ויהי מאת פכר הפסוף לצקת את אדני הקדש וגו'. אלין אדנים הא אוקמוה.

הו פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם יי' לא יבנה בית וגו', האי קרא שלמה מלפא אמר ליה, בשעתא דהוה בני בי מקדשא ושארי למבני, והוה חמי דעובדא אתתקנת בידיהו, והוה מתבני מגרמיה, פדין שארי ואמר אם יי' לא יבנה בית וגו', היינו רזא דכתיב בראשית ברא אלהים, דהא קדשא בריך הוא, ברא ואתקין להאי עלמא, בכל מה דאצטריך, דאיהו בית.

שוא עמלו בוניו בו, אלין רזא דאינון נהרין, (נ"א נחליו) דנפקין ועאלין פלהו בגו האי בית, לאתקנא ליה בכל מה דאצטריך. ואף על גב דכלהו קא אתנין לאתקנא למעבד תקונייה, ודאי אם יי', דאיהו רזא דעלמא עלאה, דאתקין (ס"א ביתיה לא אתקין) ועביד ביתא פדקא יאות, אינון בונין למגנא אינון, אלא מה דאיהו עביד ואתקין. אם יי' לא ישמר עיר, פמה דכתיב (דברים יא) תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה ואוקמוה. ובאשגחיתא דא, איהי נטירא בכל סטריין.

ואף על גב דכתיב, (שיר השירים ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל. וכלהו נטירי לה. מאי טעמא

וכסף פקודי העדה וגו', לכל העבר על הפקדים. והפל התקדש לעבודת המשפן, והרי פרשוה - כפרים חשבון אחד, שקלים חשבון אחד. משום שיש עליונים שעולים לחשבון עליון, ויש אחרים שעולים לחשבון אחר. זה עליון וזה תחתון. ומשום כך פתוב ויהי מאת פכר הפסוף לצקת את אדני הקדש וגו'. אלה האדנים, הרי פרשוה.

עוד פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית וגו'. פסוק זה שלמה המלך אמר אותו בשעה שהיה בונה את בית המקדש והתחיל לבנות, והיה רואה שהמעשה מתמקן בידיהם והיה נבנה מעצמו, ואז התחיל ואמר, אם ה' לא יבנה בית וגו'. הינו הסוד שכתוב בראשית ברא אלהים, שהרי הקדוש ברוך הוא ברא והתקין את העולם הנה בכל מה שצריך, שהוא בית.

שוא עמלו בוניו בו - אלה סוד של אותם נהרות (נחלים) שיוצאים ונכנסים כלם בתוך הבית הנה להתקינו בכל מה שצריך. ואף על גב שכלם באים לתקן ולעשות את תקונו, ודאי אם ה' - שהוא סוד העולם העליון, שהתקין (ביתו ולא עשה) ועשה את הבית כראוי, אותם בונים לחנם הם, אלא רק מה שהוא עושה ומתקין. אם ה' לא ישמר עיר, כמו שכתוב (דברים יא) תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה, ופרשוה. ובהשגחה הזו היא שמורה מכל הצדדים.

ואף על גב שכתוב (שיר ג) הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגבורי ישראל, וכלם שומרים אותה. מה הטעם הם שומרים אותה? משום שכתוב מפחד פלילות, זהו פחד הגיהנום

נְטָרִי לָהּ. בְּגִין דְּכֹתִיב מִפְּחַד בְּלִילוֹת, דָּא פְּחָדָא דְגִיּהֲנָם, דְּקָאִים לְקַבְּלָהּ, בְּגִין לְדַחֲיָיא לָהּ, וּבְגִין דָּא כְּלָהּ סַחְרִין לָהּ.

וְאִף עַל גַּב דְּכְלָהּ קִיִּימֵי בְּנֵהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִיידַע. וּכְדִין, הָאִי נִהִירוֹ דְּמַחְשָׁבָה דְּלֹא אֲתִיידַע, בְּטַשׁ בְּנֵהִירוֹ דְּפְרִיסָא וְנִהְרִין פְּחָדָא וְאֲתַעְבְּדוּ תַשַּׁע הֵיכְלִין.

וְהִיבְרִין לָאו אֵינּוּן נִהוֹרִין, וְלָאו אֵינּוּן רוּחִין, וְלָאו אֵינּוּן נִשְׁמָתִין, וְלֹא אִית מָאן דְּקִיִּימָא בְּהוּ. רַעוּתָא דְכָל תַשַּׁע נִהוֹרִין דְּקִיִּימֵי כְּלָהּ בְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיהִי חַד מְנִייהוּ בְּחוּשְׁבְּנָא, דְּכְלָהּ לְמַרְדֵּף אֲבַתְרִייהוּ, בְּשַׁעֲתָא דְּקִיִּימֵי בְּמַחְשָׁבָה. וְלֹא מִתְדַבְּקִין, וְלֹא אֲתִיידַעוּ, אֲלִין לֹא קִיִּימֵי, לֹא בְּרַעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה. תְּפָסִין בְּהָ וְלֹא תְּפָסִין. בְּאֲלִין קִיִּימִין כָּל רְזִי מְהִימְנוּתָא, וְכָל אֵינּוּן נִהוֹרִין מְרָזָא דְּמַחְשָׁבָה עֲלָאָה. דְּלִתְתָא כְּלָהּ אֲקָרוּן אֵין סוּף. עַד הָכָא מְטוּן נִהוֹרִין וְלֹא מְטוּן, וְלֹא אֲתִיידַעוּ. לָאו הָכָא מַחְשָׁבָה וְלָאו רַעוּתָא.

בְּד נִהִיר מַחְשָׁבָה, וְלָאו אֲתִיידַע מַמָּה נִהִיר בְּדִין אֲתַלְבֵּשׁ וְאַסְתִּים גּוּ בִינָה, וְנִהִיר (מֵאן) לְמָה דְנִהִיר, וְעָאִיל דָּא בְּדָא, עַד דְּאֲתַפְּלִילוּ כְּלָהּ כְּחָדָא, וְהָא אֲוִקְמוּהָ. וּבְרָזָא דְּקַרְבְּנָא, בְּד סְלִיק פְּלָא, אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא, בְּדִין קִיִּימִין פְּלָהּ בְּסְלִיקוּ, וּמַחְשָׁבָה אֲתַעְטֵר בְּאֵין סוּף, הֵהוּא נִהִירוֹ דְנִהִיר מְנִיָּה מַחְשָׁבָה עֲלָאָה, אֲקָרִי אֵין סוּף. (ע"ב).

בִּיּוֹן דְּאֲנִהִיר וְאֲתַפְּשֵׁטוּ מְנִיָּה חִילִין, הֵהִיא מַחְשָׁבָה אֲסְתִים וְאַגְנִיז וְלֹא יָדִיעַ, וּמִתְמָן אֲתַפְּשֵׁט פְּשִׁיטוּתָא לְכָל סַחְרִין, וְאֲתַפְּשֵׁט מְנִיָּה חַד פְּשִׁיטוּ, דְּאִיהוּ רָזָא דְּעֲלָמָא עֲלָאָה. וְדָא קִיִּימָא בְּשִׁאֲלָתָא, וְאִיהוּ מְאָמֵר עֲלָאָה, וְאֲוִקְמוּהָ דְּאֲקָרִי מ"י. דְּכֹתִיב, (ישעיה מ)

שְׁעוּמַד כְּנִגְדָה כְּדִי לְדַחוּתָהּ, וּמְשׁוּם כְּךָ פְּלָם מְקִיפִים אוֹתָהּ. וְאִף עַל גַּב שְׁכָלָם עוּמְדִים בְּאוּר הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַע, וְאִזּוּ אוּר הַמַּחְשָׁבָה הַזֶּה שְׁלֹא נוֹדַע מִכָּה בְּאוּר שֶׁל הַמְסָךְ, וּמֵאִירִים כְּאַחַד וְנַעֲשִׂים תַשַּׁע הֵיכְלוֹת.

וְהִיבְרִיּוֹת אֵינָם מֵאִירִים, וְאֵינָם רוּחוֹת, וְאֵינָם נְשָׁמוֹת, וְאֵין מִי שְׁיַעֲמַד בְּהֵם. רְצוֹן כָּל תַשַּׁעַת הַמְּאוּרוֹת שְׁכָלָם עוּמְדִים בְּמַחְשָׁבָה, שֶׁהִיא אַחַת מֵהֵן בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁכָלָם לְרַדֵּף אַחֲרֵיהֶם בְּשַׁעֲתָא שְׁעוּמְדִים בְּמַחְשָׁבָה. וְלֹא נִדְבָקִים וְלֹא נוֹדְעִים, אֲלֵה לֹא עוּמְדִים לֹא בְּרְצוֹן וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה עֲלִיוֹנָה. תּוֹפְסִים בְּהָ וְלֹא תּוֹפְסִים. בְּאֲלֵה עוּמְדִים כָּל סוּדוֹת הָאֲמוּנָה וְכָל אוֹתָם מְאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׁלֵמֻטָּה פְּלָם נִקְרָאִים אֵין סוּף. עַד כֵּאֵן מְגִיעִים הַמְּאוּרוֹת וְלֹא מְגִיעִים וְלֹא נוֹדְעִים. אֵין כֵּאֵן מַחְשָׁבָה וְלֹא רְצוֹן.

כְּשִׁמְאִירָה הַמַּחְשָׁבָה וְלֹא נוֹדַע מִמָּה מְאִירָה, אֲזִי מִתְלַבֶּשֶׁת וְנִסְתַּרְתָּ בְּתוֹף הַבִּינָה, וּמֵאִירָה (מ) לְמָה שְׁמֵאִירָה, וְנִכְנָסִים זֶה בְּזֶה, עַד שְׁכָלָם נִכְלָלִים כְּאַחַד, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ. וּבְסוּד הַקְּרָבָן, כְּשֶׁהַכָּל עוֹלָה, נִקְשֵׁר זֶה בְּזֶה וּמֵאִיר זֶה בְּזֶה, אֲז עוּמְדִים פְּלָם בְּעֲלִיָּה, וְהַמַּחְשָׁבָה מִתְעַטֶּרֶת בְּאֵין סוּף, אוֹתוֹ הָאוּר שְׁמֵאִירָה מִמְּנוֹ הַמַּחְשָׁבָה הָעֲלִיוֹנָה נִקְרָא אֵין סוּף.

בִּיּוֹן שְׁמֵאִיר וּמִתְפַּשְּׁטִים מִמְּנוֹ חִילוֹת, אוֹתָהּ מַחְשָׁבָה נִגְנְזָת וְנִסְתַּרְתָּ וְלֹא יָדוּעָה, וּמִשָּׁם מִתְפַּשְּׁט הַתְּפַשְּׁטוֹת לְכָל הַצְּדָדִים, וּמִתְפַּשְּׁט מִמְּנוֹ הַתְּפַשְּׁטוֹת אַחַת, שֶׁהִיא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן. וְזֶה עוּמַד בְּשִׁאֲלָהּ, וְהוּא מְאָמֵר

שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים.
שְׂאֵלְתָא הֵהוּא דְבָרָא אֱלֹהִים. לְבַתֵּר אֲתַפְּשֵׁט
וְאֲתַעְבִּיד יָם, סוּפָא דְכָל דְרָגִין, דְּאִיהוּ לְתַתָּא.
וּמִתַּמֵּן שְׂאֲרֵי לְמַבְנֵי לְתַתָּא. וְכֹלָא עֶבֶיד
בְּהֵוּא גְוֹנָא מִמֶּשׁ (דף רכ"ו ע"ב) דְּלַעֲיֵלָא דָא,
לְקַבֵּל דָא. וְדָא כְּגֹוֹנָא דְדָא. וּבְגִין כֶּף, נְטִירוֹ
דְּכֹלָא מַעֲיֵלָא וְתַתָּא.

וְהָא פְּשִׁיטוֹ, דְּמַחְשְׁבָה אִיהוּ, דְּאִיהוּ עֲלֵמָא
עֲלָאָה. וְדָא אִיהוּ אִם יִי' לֹא יִשְׁמַר עֵיר
שׁוּא שְׂקֵד שׁוּמַר, דְּאִיהוּ שׁוּמַר יִשְׂרָאֵל. (נ"א
שְׂקֵד שׁוּמַר תְּהוּא דְכַתְיִב בֵּיה (מְשַׁלֵּי כּו) וְשׁוּמַר אֲדִנְיָו יְכַבֵּד) דְּלֹא
בֵּיה קִיַּמָּא נְטִירוֹ, אֲלֵא בְעֲלֵמָא עֲלָאָה.

תָּא חֲזִי, תְּכֹלָא דְמִשְׁכְּנָא, כֹּלָא קִיַּמָּא בְּרִזָּא
עֲלָאָה, וְאוּקְמוּהָ. תְּכֹלֵת וְאַרְגָּמָן חַד,
לְאַתְקִשְׂרָא בְּחַד. וְהָא אֲתַמַּר בְּרִזָּא דְכַתְיִב,
(דְּבָרִים ד) כִּי יִי' אֱלֹהֵיךָ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא. וְהָא
אֲתַמַּר דְּאִית אֵשׁ אֲכָלָא אֵשׁ, וְאַכִּיל לִיה
וְשָׂצִי לִיה. בְּגִין דְּאִית אֵשׁ תְּקִיפָא מֵאֵשׁ
וְאֲתַמַּר.

וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
עָשָׂה וְיָמִים לְעַמּוּדִים וְצָפָה רְאִשֵׁיהֶם
וְגו' (שְׁמוֹת לח) תָּא חֲזִי, אוֹלִיפְנָא דְאִנּוּן תְּקֵלִין
אֲנָשֵׁי לוּן מִשָּׁה, וְלֹא יָדַע מַה דְּאֲתַעְבִּיד
מִנֵּיהוּ, עַד דְּנִפְק קָלָא וְאָמַר, וְאֵת הָאֶלֶף
וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְיָמִים
לְעַמּוּדִים.

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים א) עַד
שְׁהַמְלִךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נִתֵּן רִיחוֹ. הָאִי
קָרָא אֲתַמַּר, אֲבָל עַד שְׁהַמְלִךְ בְּמִסְבוֹ, דָּא
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד יְהִיב אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל,
וְאֲתָא לְסִינֵי. וְכַמְּה רְתִיכִין הוּוּ עַמִּיָּה,
כִּלְהוּ רְתִיכִין קְדִישִׁין, וְכָל קְדוּשִׁין עֲלֵאִין,
דְּקְדוּשָׁה דְּאוֹרֵייתָא, כִּלְהוּ הוּוּ תַמָּן, וְאוֹרֵייתָא

עֲלִיוֹן, וּפְרָשׁוּהָ שְׁנִקְרָאת מִי,
שְׁכַתּוּב (יִשְׁעִיָּה מ) שָׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים. שְׂאֵלָה אוֹתוֹ
שְׂבָרָא אֱלֹהִים. אַחַר כֶּף הֲתַפְּשֵׁט
וְנַעֲשֶׂה יָם, סוּף כָּל הַדְּרָגוֹת,
שְׁהִיא לְמִטָּה. וּמִשָּׁם מִתְחִיל
לְבָנוֹת לְמִטָּה, וְהַכֵּל עָשָׂה בְּאוֹתָהּ
צִוְרָה מִמֶּשׁ שְׁלַמְעֵלָה, זֶה כְּנָגֵד זֶה
וְזֶה כְּדָגְמַת זֶה. וּמִשּׁוּם כֶּף שְׁמִירַת
הַכֵּל מִמְעֵלָה וּמִטָּה.

וְהֲתַפְּשִׁיטוֹת זֹו, שְׁהִיא מַחְשְׁבָה,
שְׁהִיא עוֹלָם הַעֲלִיוֹן. וְזֶהוּ אִם ה'
לֹא יִשְׁמַר עֵיר שׁוּא שְׂקֵד שׁוּמַר,
שְׁהוּא שׁוּמַר יִשְׂרָאֵל. (שׁוּא שְׂקֵד שׁוּמַר,
זֶהוּ שְׁכַתּוּב בּו (מְשַׁלֵּי כּו) וְשׁוּמַר אֲדִנְיָו יְכַבֵּד)
שְׁלֹא עוֹמֵד בּו שְׁמִירָה אֲלֵא
בְּעוֹלָם הַעֲלִיוֹן.

בֹּא וּרְאֵה, תְּכֹלֵת הַמִּשְׁכָּן, הַכֵּל
עוֹמֵד בְּסוּד עֲלִיוֹן, וּפְרָשׁוּהָ.
תְּכֹלֵת וְאַרְגָּמָן, אֶחָד לְהִתְקַשֵּׁר
בְּאַחַד. וְהָרִי נֹאמַר בְּסוּד הַכַּתּוּב,
(דְּבָרִים ד) כִּי ה' אֱלֹהֵיךָ אֵשׁ אֲכָלָה
הוּא. וְהָרִי נֹאמַר שִׁישׁ אוֹכֵלֵת אֵשׁ,
וְאוֹכֵלֵת אוֹתָהּ וּמִשְׁמִידָה אוֹתָהּ,
מִשּׁוּם שִׁישׁ אֵשׁ חֲזַקָה מֵאֵשׁ,
וְנִתְבָּאֵר.

וְאֵת הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה
וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְיָמִים לְעַמּוּדִים
וְצָפָה רְאִשֵׁיהֶם וְגו'. בֹּא וּרְאֵה,
לְמַדְנֵנו שְׁאוֹתֶם שְׁקָלִים שְׂכַח
אוֹתֶם מִשָּׁה וְלֹא יָדַע מַה נַּעֲשֶׂה
מֵהֶם, עַד שִׁיַּצָּא קוֹל וְאָמַר: וְאֵת
הָאֶלֶף וְשִׁבְעֵי הַמְּאוֹת וְחֲמִשָּׁה
וְשִׁבְעִים עָשָׂה וְיָמִים לְעַמּוּדִים.

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, (שִׁיר א) עַד
שְׁהַמְלִךְ בְּמִסְבוֹ נְרָדִי נִתֵּן רִיחוֹ.
הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאֵר. אֲבָל עַד
שְׁהַמְלִךְ בְּמִסְבוֹ - זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
הוּא, כְּשֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל וְכֹא
לְסִינֵי, וְכַמְּה מְרַכְּבוֹת הָיוּ עִמּוֹ,
כֹּל מְרַכְּבוֹת קְדוּשׁוֹת, וְכָל
הַקְּדוּשׁוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל קְדֻשַׁת
הַתּוֹרָה כֹּלָם הָיוּ שָׁם, וְתוֹרָה נִתְּנָה
כִּלְהוֹטִים שֶׁל אֵשׁ, וְהַכֵּל בְּצַד